

RODOU

EILES PELVITES DANGUOLĖS
PORTEGRAPEJĖS TAUTAVIĖIŪTĖS
GRETAS

Palonga – svieta pabonga,
Dėdliausė erdvie ėr marės be krađta,
Svajuonių pilis ėr vakarā,
Mintims lekont paskotėnėms tėtās i
begalibė.

Tėn rudinis đaltė ėr driegnė,
Tėn viejė stėpriausė ėr điorpė,
Tėn mėglas nu jūras lig bangas,
Apguobosės ėmė marđkuonio.

Rasvė saulielidė ėmė gluosta...
Iđeisem, iđklisem, negriđem,
I sava ėmė, nomus, pas artėmus
pmuonis, so katrās pradiejuom
Điuos ėmės keliuonė...

Rodėns spalvas ėr tila...
Krentontių lapu kvaps...
Dar sunkė soprastė,
Kad laiks pasėsoka,
Kad rėk sosėspaustė
Ėr ėeima prijimtė kap sáva
Lig kėta pavasarė,
Kėtuos đėlomuos...

Ađ tou tako ejau ėr dar eisio,
Pri jūras, pri kuopu, pri sava pođū.
Ėr kalbinsio praejusius metus,
Mienesius, dėinas, lėkėma,
Katros vedė ėr neđė pri jūras,
I vasaras karđtius,
I saulės ikaitintas kuopas,
I laika, katros ėe netor
Ni pradiuos, ni pabaiguos,
Katros prasided ėr bėngas
Jūruo...

To neklausk aple mūsa praėjusi laika
Ėr neginkis jau tuo, kas praėjė.
Jūras viejė ūppostė mūsa vasaras takus
Ir sogriuovė ėmėđkus tėtus.

Nusineđė vasara
Kuopu karđti,
Jūras porslus
Ėr vėlti sogriptė
I tou dėina, i laika,
Kumet nieks neklausė,
Kor ėini, darā, kou galvuoji,
Kor nereikiejė sovestė
Saskaitū
So sava sáþėnė, so tās,
Katrėms nosėdiejė
Mintim, darbās,
Neklausdams,
Kor nuves tas kels,
Kor nieka nerėk galvuotė,
Tik eitė, kor đauk tavi
Laimės truođkėms,
Givėnėma spalvas
Ėr nuors būtė laimingo.
Bet tamė vasaras karđtie
Bovuom ne vėinė.
Pasėkliduom dongaus platibies,
Vuo tėi, katrėi lėka ūp mūsa,
Lig kokiuo mėgluo paskėnda,
Ėr traukies i savi,
Ūpmėrđtė, palėktė,
Nelaimingė...

